

Bergenia 'Bressingham Ruby'

Synonim lac.: *Bergenia cordifolia* 'Bressingham Ruby'

bergenia 'Bressingham Ruby'

Ta roślina nie ma jeszcze galerii zdjęć.

Interesująca odmiana bergeni o niezwykle efektownej, rubinowoczerwonej barwie liści jesienią. Liście skórzaste, błyszczące, duże, gładkie, okrągławe w zarysie, z sercowatą lub zaokrągloną nasadą, osadzone na długich, sztywnych ogonkach, wyrastające z grubych, położących się po ziemi kłaczy. Wiosną i latem liście są ciemnozielone; jesienią i zimą, gdy nadchodzą chłody, przybierają stopniowo piękną bordowopurpurową, a później rubinowobrazową barwę. Na intensywność barwy wpływają warunki uprawy. Kolor jest intensywniejszy, gdy rośliny rosną w słońcu i w niesprzyjających warunkach. Okazałe, łopatkowate liście tworzą zwartą, przyziemną rozetę, wysokości ok. 25 cm i średnicy ok. 30 cm. Z kępy, w kwietniu i maju, wyrastają długie, bezlistne pędy kwiatostanowe długości 35-40 cm. Pędy mają czerwony odcień i zakończone są licznymi dzwoneczkowatymi kwiatami o 5 płatkach korony, zebranych w gęste, baldachowate kwiatostany, przypominające wyglądem kwiatostany hiacyntów. Ciemne lilaróżowe płatki korony, otoczone karminowymi działkami kielicha, pięknie prezentują się na tle błyszczących, ciemnozielonych liści. Wnętrze kwiatu wypełniają 3 złączone dołem słupki i 10 pręcików. Odmiana wytrzymała na mrozy, odporna na niesprzyjające warunki uprawy - susze, zasolenie i zanieczyszczenie powietrza, intensywne zacienienie. Optymalne warunki wzrostu zapewnią jej miejsca półcieniste o świetle rozproszonym, o glebie żyznej, średnio zwęższej, wilgotnej, dobrze zdrenowanej, bogatej w materię organiczną. Roślina tolerancyjna w stosunku do kwasowości podłoża. Dobrze rośnie na glebach o pH od 5.5 do 8. Nie lubi stanowisk podmokłych i przenawożenia. W czasie letnich upałów wymaga podlewania. W głębokim cieniu rośliny są wyższe, luźniejsze i mają jaśniejsze liście; w słońcu obficie kwitną, są bardziej zwarte i ładnie wybarwione. Po kwitnieniu należy usunąć przekwitłe kwiaty i rozsypać nawozy wokół roślin. Ściółkowanie korą pozytywnie wpływa na utrzymanie wilgoci w glebie i zimowanie. Starsze egzemplarze rosnące w silnym zagęszczeniu, w celu przywrócenia wigoru, rozmnaża się przez podział wiosną lub jesienią. W miarę potrzeby wiosną usuwa się zaschnięte liście. Odmiana efektownie wygląda posadzona w grupach, w brzegowych częściach rabat, w otoczeniu zbiorników wodnych, wzdłuż ogrodowych ścieżek i alejek spacerowych. Może być sadzona w półcienistych miejscach, pod drzewami i krzewami, w sąsiedztwie budynków, altan i pergoli, a także w ogrodach skalnych, na murkach kwiatowych i skarpach. Tworzy efektowne zestawienia z kwitnącymi w tym samym czasie roślinami cebulowymi. Doskonale sprawdza się jako roślina okrywowa. Gęstość sadzenia: 7-11 roślin na m². Efektownie prezentuje się w pojemnikach. Liście można wykorzystywać w aranżacjach bukietowych.

autorzy: Ewa Chojnowska; , Związek Szkółkarzy Polskich;

grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty
docelowa wysokość	od 0,2 m do 0,5 m
barwa liści (igieł)	czerwone i purpurowe ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście półzimozielone
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	purpurowofioletowe różowe
pora kwitnienia	kwiecień maj
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny odczyn zasadowy
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchnicza
walory	ciekawy pokrój ładne jesienne zabarwienie ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł
strefa	3

autorzy: Ewa Chojnowska; , Związek Szkółkarzy Polskich;

